

Flertal, fordi de paa dette Punkt have imødekommet mig. Jeg tror, det havde været rigtigt at tage de barnløse Ægte-skaber med, idet den økonomiske Forskel mellem barnløse Ægteskaber og Ægte-skaber med flere Børn er overordentlig stor.

Jeg maa imidlertid skille mig ud fra det ærede Flertal med Hensyn til Formueskatten. Der er hos de københavnske Højrerigsdagsmænd en vis Tvivl om det rigtige i, at Formueskatten bliver anvendt som kommunal Skat, og navnlig en Tvivl om, hvorvidt den er nødvendig i dette Øjeblik for at imødegaa Byens finansielle Nød. Vi mene, at det altid er rart at have nogle Skattereserver, og alene af den Grund have vi en Tvivl om Rigtigheden af det Eksperiment for første Gang at lade Københavns Kommune opkræve en egentlig Formueskat.

Men nu kommer jeg til det andet Punkt, der for mig staar som uendelig vigtigt, og jeg vil bede de Herrer Rigsdagsmænd, hvis Valgkredse ikke have nogen Berøring med Københavns Kommune, om at høre et Øjeblik paa den Klage, jeg vil have Lov at fremsætte paa Københavns Kommunes Vegne. Sagen er den, at her vedtage De efter Københavns Kommunes Anbefaling en Skattelov, der faktisk fordobler Skatten i København for de større Indtægter, ja for nogle af dem mere end fordobler den, medens De lige udenfor København lade Gentofte og Frederiksberg Kommune ligge med en lav Skatteprocent, og kender jeg Ordrup Kommune ret, vil Følgen af at vedtage denne Lov, naar vi ikke samtidig gennemføre en lignende Ordning for Frederiksberg og Gentofte, blive — og det bebrejder jeg ikke Ordrup Kommunalbestyrelse, for den er sig selv nærmest —, at vi ganske vist ophæve Københavns Kommune som Skattely, men i Stedet for lave Gentofte og Frederiksberg, særlig Gentofte, om til et Skattely. De ærede Medlemmer, der var de Herrer Ordførere ved Finanslovens Behandling, gjorde det øjensynlig til en Partisag for Flertallet at ophæve Skattelyet i København, men naar de Herrer nu komme hjem til deres Vælgere og sige: Vi have ophævet Skattelyet i København, risikere De, at en Vælger, der er kendt med Sagen, staar op og siger: Det er ikke sandt! I have ganske vist ophævet Skattelyet i København, men I have lagt et saa meget stærkere Skattely lige udenfor Takstgrænsen, nemlig ved Strandvejen Nr. 143 — tror jeg, det er. Det er i Virkeligheden Sagen.

Bebyggelsen ved Østerbro er i Øjeblikket saaledes, at straks efter Trianglen er der i Østerbrogades Forlængelse en stærk Bebyggelse lige til Vibenshus; derefter er der paa en længere Strækning ingen Bebyggelse; men naar vi komme ud til Sporvejstakstgrænsen, hvor der allerede nu er en noget lavere Skat end i København, nemlig 4 pro mille lavere, begynder der atter en meget stærk Bebyggelse. Med andre Ord, hvis dette Forslag vedtages, uden at man samtidig udstækker dets Regler til Frederiksberg og Gentofte, vil det skade København ved at skabe en Ud-vandring af de store Skatteydere, særligt til Gentofte Kommune, om hvilken jeg nok, uden at Formanden skrider ind, kan sige, at den altid overfor København har været umaadelig unfair (Afbrydelse) — Kommunen kan ikke anlægge Injuriesag imod mig, det kan en Kommune overhovedet ikke. (*Moestrup*: Hvorfor ikke?) Den har ingen Ære. Jeg vil derfor rette den Bøn til den højtærede Minister, at han, hvis han ikke skulde faa denne Lov igennem i Aar — og Opløsningens Sværd kan jo ramme os hurtigere, end Overvejelserne kunne slutes —, vil love mig at forhandle med Gentofte og Frederiksberg Kommuner om en tilsvarende Skatteskala som i København. Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at de skulle have samme Skatteprocent i Gentofte osv. som i København, fordi Forholdene i København nu en Gang ligge noget anderledes end i Gentofte, men jeg ønsker, at de skulle have samme Skala, thi jeg tror, at vi ikke her have Lov til at skade København økonomisk.

Ogsaa et andet Hensyn er det mig af Interesse, at der her tages, nemlig Hensynet til de store Borupske Grunde og de mange flere Grunde, som Københavns Kommune ejer. Københavns Kommune har købt vældige Grundarealer. Jeg bebrejder den det ikke, det har tværtimod været en overordentlig klog Finanspolitik fra Borups Side. Medens f. Eks Berlins Kommune omtrent ikke kan faa Lov til at udvide sig, idet Bebyggelsen er indsnævret af store Aktieselskaber, der have lagt en Ring omkring Byen, saa at Huslejen er stegen enormt, har man i Wien og i København haft fremskuende Borgmestre, der have opkøbt store Arealer omkring Byen, saa at Bebyggelsen stadig kan sprede sig videre. Sætte de Herrer nu en Præmie paa, at Bebyggelsen gaar ud i Gentofte Kommune, taber Københavns Kommune, som Ejer af de omtalte Grunde, finansielt særdeles meget.